

ogsaa, at han ikke er kjendt meget omkring i Landet, uden maaskee i hans nærmeste Omegn; men det kan ikke forhindre, at det ligesuldt bliver en Sandhed, at der paa andre Egne efterhaanden bliver en Lyst hos Flere og Flere til paa denne Maade at unddrage saa meget Jord, som de kunne, fra Fæstelovgivningens Omraade. Det er, saavidt jeg kan skjønne, Planen, og det er Grunden, hvorfor man seer, at flere og flere Godseiere kaste Dinene paa Bestemmelsen i Forordningen af 8 Juni 1787 og yttre Lyst til at benytte den for derved, jeg gjentager det, at frigjøre saa meget som muligt af den Jord, der er undergivet Fæsteforholdet, fra dette Forholds Omraade, forinden en Afsløsningslov kommer, for derved at kunne indvinde den Dvotadeel, som de ellers vilde komme til at betale.

Uagaard: Jeg skal indskrænke mit Svær til den sidste ærede Taler dertil, at det var unødvendigt saa meget fra hans Side at imødegaae, hvad jeg sagde, da det er min Mening — og jeg troer at have udtalt den — at jeg med største Fornøielse skal stemme for den Deel af hans Lovforslag, som gaaer ud paa at have Bestemmelsen i Frdg. af 8 Juni 1787, og den øvrige Deel af Forslaget har jeg med Forsæt ikke omtalt.

Tscherning: Jeg vilde ønske, at jeg tillige havde faaet at høre af det ærede Medlem, hvad det var i Loven, han ikke vilde stemme for, thi jeg er overbevist om, at vi saa vilde komme til at forstaae, hans hele Stilling til dette Spørgsmaal fuldt saavel som hans hele Betragtningssmaade af hele Loven. Det forekommer mig nu, som vi have hørt, at den ærede Minister egentlig finder Lovforslaget i sig selv, ligeover for de nærværende Tilstande, som et dybt indgribende og i sin Natur ikke retfærdigt, og det forekommer mig, som den sidste ærede Taler, der vist saa nøie kjender, hvorledes Godseierne bestyre Godserne, og den Fordeel, de vide at gjøre sig deraf, anseer den her omhandlede Bestemmelse i Forordningen af 1787 for hverken nyttig eller i det Hele taget hyppig anvendt og derfor ogsaa er villig til at opgive den. Nu have vi altsaa her for os

paa den ene Side en Betragtning af Loven, som rammer dens inderste Væsen paa en for den ikke gunstige Maade, og paa den anden Side en Betragtning af den, som rammer dens Anvendelse paa en ligesaa ugunstig Maade, idet vi fra Ministeren selv have en Anerkjendelse af, at han formener, at billige Godseiere ikke ville give den Anvendelse undertagen allerhøist i ganske enkelte Tilfælde, hvorved jeg mener, at han har forstaaet Tilfælde, hvor det kan være af særdeles Vigtighed for at arrondere en Skov at kunne inddrage et Stykke Jord. Men disse forskellige Betragtninger af dem, der dog synes at være de nærmeste til ikke at give Lovforslaget Medhold, synes mig maa føre til, at det bør gaae igjennem og at det i det Hele taget vil vinde Bisald, ja selv til Slutning vil finde den ærede Ministers Understøttelse. Jeg troer, at det er saa meget mere rigtigt, som jeg heller ikke kan see, at den anden Deel af Lovforslaget — den, som vi have de færreste bestemte Udtalelser om, og om hvis Billighed Ministeren syntes at tvivle — griber ind i noget Contractforhold. Jeg troer ikke, at der kan være oprettet nogen Contract under den bestaaende Lovgivning, som hjemler Nogen nogenstomhelst Ret til, uden Bevillingsoverens Benyttelse, at komme til at faae disse Foranstaltninger satte igjennem, som her ere foreslaaede forhindrede. Hvad er det altsaa Loven, dersom den udkommer, rammer? Den vil kun ramme Bevillingsretten; den tager Retten til at bevilge i disse Tilfælde bort fra Ministeriet. Men ligeoverfor Bevillingsretten, og støttende sig til den kan der jo dog vel ikke være indgaaet nogen Contract; thi den Vedkommende kan jo ikke med nogenstomhelst Art af Sikkerhed have regnet paa Bevillingen. Jeg skal forøvrigt her gjøre opmærksom paa et Forhold, da vi tale om Contracter, der angaaer Fæstevæsenet, som man reent overseer, og det er, at i Overgangstilstanden, fra det Dieblif, at en Fæster har ophørt at benytte Bondejorden og indtil en anden kommer til at benytte den, er denne Jord ullykkeligvis ubevogtet, idet der ikke er Nogen, der alvorlig betragter sig som staaende istedet for den Bondealmue, der har Adkomst til Bonde-